

DOOR VERSCHILLEN

ONDERSTEUNINGSPLAN 2026–2030

STERKER

INHOUDSOPGAVE

Voorwoord	4		
Hoofdstuk 1 Wie wij zijn en waar we staan	5		
1.1 De twee samenwerkingsverbanden	5		
1.2 Twee regio's, verschillende dynamieken	5		
1.3 Waar staan we nu?	5		
1.4 Waarom dit plan nodig is	6		
1.5 Onze bedoeling	6		
1.6 Hoe dit plan tot stand is gekomen	7		
1.7 Overzicht besluitvormingstraject	8		
1.8 Leeswijzer	8		
Hoofdstuk 2 Visie op een inclusieve leeromgeving	9		
2.1 Wat jongeren nodig hebben om te kunnen leren en meedoen	10		
2.2 Van individueel vraagstuk naar gedeelde verantwoordelijkheid	10		
2.3 Wat verstaan we onder een inclusieve leeromgeving?	10		
2.4 Wat verstaan we onder basisondersteuning?	11		
2.5 Inclusie: een duurzaam regionale samenwerking	11		
2.6 Preventie en vroeg handelen	11		
Hoofdstuk 3 Pijlers en thema's	12		
3.1 Twee pijlers	12		
3.2 Drie thema's	13		
Hoofdstuk 4 Ondersteuning in de praktijk: van individu naar context	14		
4.1 Een sterke pedagogische basis als fundament	15		
4.2 Ondersteuning in klas en team	15		
4.3 Preventie en schoolaanwezigheid	15		
4.4 Samenwerken rondom de jongeren	15		
4.5 Vso-expertise als bron voor de hele regio	15		
4.6 Ruimte voor maatwerk, oog voor grenzen	16		
Hoofdstuk 5 Samenwerking en verantwoordelijkheden	17		
5.1 Samenwerking tussen scholen	17		
5.2 De rol van het samenwerkingsverband	17		
5.3 Samenwerking met gemeenten en partners	17		
5.4 Wederkerigheid en bestuurlijke verantwoordelijkheid	18		
5.5 Grenzen van de samenwerking	18		
5.6 Samenwerking als onderdeel van dagelijks handelen	18		
Hoofdstuk 6 Wat willen we bereiken in 2030 en 2035?	20		
6.1 Onze ambitie in één zin	20		
6.2 Wat is er concreet anders in 2030?	20		
6.3 Doelstellingen 2026-2030	20		
6.4 Wettelijk kader en verantwoordelijkheid	21		
6.5 Gezamenlijke bestuurlijke ambities	21		
6.6 Randvoorwaarden	22		
6.7 Doelstellingen als richtinggevend kader	22		
Hoofdstuk 7 Kwaliteit, doelmatigheid en leren	23		
7.1 Volgen wat werkt	23		
7.2 Leren en bijstellen	23		
7.3 Doelmatige inzet van middelen	23		
7.4 Verantwoorden met oog voor context	23		
7.5 Samenhang met activiteitenplan en jaarverslag	24		
7.6 De rol van betrokkenen	24		
Hoofdstuk 8 Organisatie, wettelijke taken en borging	26		
8.1 Wettelijke opdracht passend onderwijs	26		
8.2 Ondersteuning op de scholen en procedures	26		
8.3 Ouder- en jeugdsteunpunt	27		
8.4 Organisatie van de samenwerkingsverbanden	27		
8.5 Governance, medezeggenschap en toezicht	28		
8.6 Beleids- en verantwoordingscyclus	28		
Hoofdstuk 9 Financiën	29		
9.1 Uitgangspunten	29		
9.2 Verdeelmodel	29		
9.3 Financiële doelstellingen 2026–2030	29		
9.4 Vangnetregeling vso	29		
Hoofdstuk 10 Vervolg en doorontwikkeling	30		

VOORWOORD

Goed onderwijs vormt en raakt mensen. Jongeren die willen leren en groeien op een onderwijsplek die bij hen past. Ouder(s) en verzorger(s) die willen dat hun kind gezien wordt. Professionals die elke dag zoeken naar wat werkt, ook als het ingewikkeld wordt. Vanuit die werkelijkheid is dit ondersteuningsplan geschreven.

De afgelopen jaren hebben we met elkaar gezien dat de vragen in het onderwijs veranderen. Er is meer diversiteit, meer complexiteit en meer vraag naar ondersteuning. Dat vraagt om keuzes en om samenwerking: met elkaar, met ouder(s) en verzorger(s) en met partners in en om de school. Niet door af te bakenen of uit te sluiten, maar door samen te bepalen waar we voor staan en hoe we elkaar daarin kunnen versterken.

Dit ondersteuningsplan is geen verzameling regels. Het is een richtinggevend plan over hoe wij in onze regio passend en inclusief onderwijs willen vormgeven — en hoe wij dat met elkaar afspreken. Over inclusie als uitgangspunt, over ondersteuning die dichtbij georganiseerd is, en over samenwerking die verder gaat dan goede bedoelingen. Maar ook over realisme: over wat haalbaar is, waar grenzen liggen en wanneer het nodig is om samen te zoeken naar een andere passende onderwijsplek voor een jongere.

Aan dit plan is zorgvuldig gewerkt. In gesprekken met ouder(s) en verzorger(s), jongeren, onderwijsprofessionals, schoolbestuurders en kernpartners is opgehaald wat goed gaat, waar spanning wordt gevoeld en welke ontwikkeling nodig is. Die gesprekken waren soms stevig, soms zoekend, maar altijd betrokken. Duidelijk is geworden dat we dezelfde kant op willen, ook al verschillen tempo en context. Dat verschil hoort bij inclusie.

We kiezen ervoor om inclusie regionaal te benaderen. Niet iedere school hoeft alles zelf te kunnen, maar samen dragen we verantwoordelijkheid voor een dekkend aanbod en een passende onderwijsplek voor alle jongeren. Dat vraagt om vertrouwen, om samenwerking en om de bereidheid om te blijven leren en bijstellen.

Ik hoop dat dit plan gelezen wordt als een uitnodiging. Een uitnodiging om samen verder te bouwen, elkaar scherp te houden, lef te tonen en verantwoordelijkheid te delen. Niet omdat het eenvoudig is, maar omdat het nodig is voor de toekomst van onze jongeren.

Namens de samenwerkingsverbanden vo Kop van Noord-Holland en Noord-Kennemerland,

BARBARA GUBBELS | DIRECTEUR-BESTUURDER

Wie wij zijn en waar we staan

Dit ondersteuningsplan beschrijft hoe wij in de periode 2026–2030 werken aan passend en inclusief onderwijs voor jongeren in Noord-Kennemerland en de Kop van Noord-Holland. Het laat zien waar we met onze scholen en kernpartners voor staan, welke keuzes we maken en hoe we ondersteuning organiseren in een regio die in ontwikkeling is.

Dit plan is richtinggevend, maar niet vrijblijvend. Het beschrijft keuzes en uitgangspunten, en benoemt expliciet waar ruimte ligt en waar grenzen liggen.

1.1 De twee samenwerkingsverbanden

Wij zijn twee samenwerkingsverbanden voortgezet onderwijs: Kop van Noord-Holland (KvNH) en Noord-Kennemerland (NK). Samen vertegenwoordigen wij twaalf schoolbesturen en negenendertig scholen, en zijn verantwoordelijk voor circa 22.100 jongeren in onze regio's.

De aangesloten schoolbesturen zijn gezamenlijk verantwoordelijk voor een dekkend aanbod in de regio. De bureauorganisaties ondersteunen deze opdracht, faciliteren samenwerking en voeren de wettelijke taken uit.

Per 1 januari 2026 is een bestuurlijke fusie gerealiseerd onder de vereniging 'Sterke Kinderen Noord-Holland Noord'. Daarmee is gekozen voor één gezamenlijke koers, met ruimte voor verschillen in regionale context.

TWEE REGIO'S GEZAMENLIJK

REGIO KOP VAN NOORD-HOLLAND

REGIO NOORD-KENNERLAND

1.2 Twee regio's, verschillende dynamieken

De regio's Kop van Noord-Holland en Noord-Kennemerland verschillen in schaal en context. Die verschillen vragen om bewuste keuzes. Wat op Texel of in Den Helder werkt, werkt niet automatisch in Alkmaar — en omgekeerd. Dit plan biedt een gezamenlijke koers, met ruimte voor regionale uitwerking.

In de Kop van Noord-Holland zijn de afstanden groter en speelt leerlingkrimp een rol. De lijnen tussen onderwijs en gemeente worden op dit moment vaak als korter en persoonlijker ervaren. Den Helder is centrumgemeente voor een aantal gemeentelijke taken, waaronder jeugdhulp, voor de regio. Scholen op Texel, in Den Helder en Schagen opereren in een andere context door mogelijk verschillende leerlingpopulatie dan scholen in Noord-Kennemerland. Dat vraagt om een aanpak die recht doet aan kleinschaligheid en de specifieke uitdagingen van deze regio.

Noord-Kennemerland is stedelijker en kent meerdere onderwijsaanbieders binnen relatief korte afstand. Dat biedt keuzevrijheid, maar vraagt ook om afstemming tussen scholen die dicht bij elkaar opereren. Ook in Noord-Kennemerland speelt leerlingkrimp een rol. Alkmaar vervult als centrumgemeente een belangrijke rol in de samenwerking tussen onderwijs en jeugdhulp.

1.3 Waar staan we nu?

De samenleving verandert en daarmee ook de vragen die jongeren, ouders en scholen stellen aan het onderwijs. Steeds meer jongeren hebben ondersteuning nodig om zich te kunnen ontwikkelen en mee te doen. Tegelijkertijd

staan scholen in onze regio's onder druk door grootstedelijke problematiek, leerlingkrimp, toenemende complexiteit en hoge verwachtingen.

In beide regio's volgt circa 3 à 4% van de jongeren onderwijs in het voortgezet speciaal onderwijs (vso). De ambitie om meer jongeren binnen een reguliere setting te ondersteunen vraagt dus om versterking van de context en intensieve samenwerking tussen regulier en speciaal onderwijs.

Ook zien we dat overgangen — zoals van primair onderwijs (po) naar voortgezet onderwijs (vo), en van vo naar middelbaar of hoger beroepsonderwijs (mbo/hbo) — kwetsbare momenten blijven. Het blijft noodzakelijk om tijdig en preventiever samen te werken.

Daarnaast is schoolaanwezigheid een terugkerend aandachtspunt. We zien steeds meer jongeren met afstand tot onderwijs.

Deze vraagstukken vragen om samenwerking tussen scholen en kernpartners in en om de school.

1.4 Waarom dit plan nodig is

De afgelopen jaren lag vooral de nadruk op individuele ondersteuning. Dat heeft jongeren geholpen, maar ook geleid tot versnippering en hoge werkdruk. De gesprekken in 2025 en 2026 met scholen, ouder(s) en verzorger(s), jongeren en partners lieten een duidelijke rode draad zien:

- Ondersteuning start vaak te laat.
- Kennis blijft te veel binnen scholen en organisaties.

- Samenwerking is afhankelijk van personen.
- Verantwoordelijkheden zijn niet altijd scherp genoeg afgebakend.
- Ambities worden gedeeld, maar kaders zijn niet altijd expliciet.

Dit ondersteuningsplan is bedoeld om die patronen te doorbreken. Niet door meer regels te maken, maar door een duidelijke regionale koers te formuleren, inclusief heldere definities en bestuurlijke verantwoordelijkheden.

Het is geschreven vanuit de overtuiging dat inclusief onderwijs alleen kan werken als we het samen organiseren. Niet door steeds nieuwe individuele oplossingen te bedenken, maar door te investeren in sterke, duurzame leeromgevingen en goede samenwerking met partners in en om de school.

Het plan geeft richting aan hoe wij ondersteuning organiseren, met oog voor verschillen tussen jongeren en scholen. Het laat zien hoe wij inclusie verstaan, wat wij van elkaar mogen verwachten en hoe wij verantwoordelijkheid delen. Deze schaal en diversiteit vragen om gezamenlijke richting én ruimte voor regionale uitwerking.

1.5 Onze bedoeling

Onze bedoeling is ‘sterke kinderen, stevige toekomst’. We streven naar het volgende:

- Iedere jongere leert, is trots op zichzelf en heeft plezier.
- Iedere jongere wordt serieus genomen en voelt zich gehoord.
- Iedere jongere kan zichzelf zijn; niemand wordt buitengesloten.
- Iedere jongere heeft zicht op een betekenisvolle toekomst.
- Iedere ouder of verzorger krijgt erkenning voor diens rol en expertise.

We ondersteunen jongeren en hun ouder(s) en verzorger(s) en dragen daarmee bij aan een samenleving waaraan iedereen actief deelneemt. Een inclusieve samenleving, waar iedereen tot diens recht komt en op gelijkwaardige wijze deelneemt, ongeacht culturele achtergrond, gender, leeftijd, talenten of beperkingen. Een samenleving waarin we elkaar aanspreken op mogelijkheden en waarin we diversiteit waarderen.

Dit vraagt om een sterke pedagogische basis en regionale samenwerking.

1.6 Hoe dit plan tot stand is gekomen

In het najaar van 2025 zijn ervaringen en vragen opgehaald bij professionals van scholen en de bureauorganisaties van de samenwerkingsverbanden. In december zijn de opbrengsten besproken met ondersteuningsplanraden en schoolbestuurders. In januari 2026 volgden eettafelsessies met een brede groep betrokkenen: professionals van scholen, gemeenten en kernpartners.

De gesprekken waren soms stevig. Verschillen in tempo en perspectief kwamen naar voren. Maar één lijn was helder: de regio’s willen inclusiever werken, met realisme over draagkracht en duidelijke bestuurlijke keuzes. Dit plan is het resultaat van die gezamenlijke zoektocht.

1.7 Overzicht besluitvormingstraject

Algemene Ledenvergadering (deelnemersraad)	: 24 maart 2026
Ondersteuningsplanraad KvNH	: 24 maart 2026
Ondersteuningsplanraad NK	: 24 maart 2026
Raad van Toezicht	: 7 april 2026
Op Overeenstemming Gericht Overleg KvNH	: 8 april 2026
Op Overeenstemming Gericht Overleg NK	: 16 april 2026
Bestuur	: 16 april 2026
Inspectie	: voor 1 mei 2026

1.8 Leeswijzer

Het plan kan als geheel gelezen worden, maar ook per hoofdstuk. Waar nodig verwijzen we naar websites voor nadere uitwerking.

- Met ‘jongere’ bedoelen we leerlingen in het voortgezet onderwijs.
- Met ‘ouders’ bedoelen we ouder(s) én verzorger(s).
- Met ‘wij’ of ‘we’ verwijzen we naar de samenwerkingsverbanden die bestaan uit de aangesloten schoolbesturen. De bureauorganisaties ondersteunen. Waar relevant benoemen we expliciet de verschillen tussen de Kop van Noord-Holland en Noord-Kennemerland.

NADERE UITWERKING ONDERSTEUNINGSPLAN →

“NIET
ONDANKS
VERSCHILLEN,
MAAR
MÉT
VERSCHILLEN.”

Visie op een inclusieve leeromgeving

Dit ondersteuningsplan heeft één centrale overtuiging: iedere jongere moet kunnen deelnemen aan het onderwijs en zich daarin kunnen ontwikkelen. Niet ondanks verschillen, maar mét verschillen. Dat vraagt om een leeromgeving die zich aanpast aan jongeren — en niet andersom.

Inclusie is geen abstract ideaal. Het is een fundamentele maatschappelijke opdracht, verankerd in het Verenigde Naties (VN)-verdrag inzake de rechten van personen met een handicap en de Salamanca-verklaring, en sluit aan bij de landelijke routekaart inclusief onderwijs 2035. Wij vertalen die landelijke ambitie naar onze regio: wat betekent inclusie voor een kleine vmbo-school in Schagen én voor een brede scholengemeenschap in Alkmaar?

[RIJKSOVERHEID.NL](#)

[WERKAGENDA ROUTE NAAR INCLUSIEF ONDERWIJS 2035 →](#)

[RIJKSOVERHEID.NL](#)

[BELEIDSKADER: MET ELKAAR VOOR ALLE KINDEREN EN JONGEREN
WERKEN AAN EEN INCLUSIEVE LEEROMGEVING →](#)

2.1 Wat jongeren nodig hebben om te kunnen leren en meedoen

Jongeren leren en ontwikkelen zich niet los van hun omgeving. Wat zij nodig hebben, verschilt per jongere en per moment, maar een aantal elementen komt steeds terug.

Jongeren hebben behoefte aan duidelijkheid, voorspelbaarheid en vertrouwen. Zij leren beter wanneer zij zich veilig voelen, gezien worden en weten wat er van hen verwacht wordt. Relaties met docenten, mentoren en andere professionals spelen daarin een cruciale rol.

Ouders zijn hierbij onmisbare partners. Zij kennen hun kind en dragen bij aan continuïteit en vertrouwen. Een inclusieve leeromgeving nodigt hen uit om mee te denken en mee te doen, op een manier die past bij hun rol en mogelijkheden.

2.2 Van individueel vraagstuk naar gedeelde verantwoordelijkheid

In de gesprekken die aan dit plan voorafgingen, is veelvuldig benoemd dat ondersteuning te vaak wordt georganiseerd rond individuele vraagstukken. Dat leidt tot losse trajecten, versnippering en hoge werkdruk, zonder duurzaam effect.

Wij kiezen voor een andere benadering. Niet de individuele jongere staat centraal, maar de vraag hoe de leeromgeving zo kan worden ingericht dat zoveel mogelijk jongeren daarbinnen tot leren komen. Dat vraagt om investeren in een sterke pedagogische basis, in vakmanschap van professionals en in samenwerking binnen en buiten de school.

Individuele ondersteuning blijft beschikbaar wanneer dat nodig is. Deze wordt echter niet los georganiseerd, maar ingebed in een breder geheel. Zodat interventies ook de context versterken en bijdragen aan leren op langere termijn.

2.3 Wat verstaan we onder een inclusieve leeromgeving?

Voor de definitie van een inclusieve leeromgeving sluiten wij aan bij het Beleidskader 'Met elkaar voor alle kinderen en jongeren' (Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap, 2024):

Definitie inclusieve leeromgeving (Beleidskader OCW, 2024)

Binnen een inclusieve leeromgeving zijn alle jongeren welkom op een school dichtbij huis. Er wordt vanuit een pedagogische basis gewerkt aan de brede ontwikkeling van alle jongeren. Elke jongere ontwikkelt zich, wordt gezien en hoort erbij. Jongeren leren met en van elkaar. Het schoolteam is multidisciplinair en biedt de ondersteuning die nodig is om alle jongeren onderwijs te bieden. De inclusieve leeromgeving is toegankelijk voor alle jongeren, leraren en ouders.

Een inclusieve leeromgeving is bij uitstek preventief. Door vroeg signalen op te vangen, samen te werken en ondersteuning dichtbij te organiseren, kunnen intensieve ondersteuningsvragen waar mogelijk worden voorkomen.

RIJKSOVERHEID.NL

**BELEIDSKADER: MET ELKAAR VOOR ALLE KINDEREN EN JONGEREN
WERKEN AAN EEN INCLUSIEVE LEEROMGEVING →**

¹ Zie voor meer informatie: www.nji.nl

2.4 Wat verstaan we onder basisondersteuning?

Basondersteuning is het fundament waarop inclusief onderwijs rust. Het is het geheel van ondersteuningsactiviteiten dat elke school biedt om tegemoet te komen aan de ondersteuningsbehoeften van de meeste jongeren. Een school met toereikende basisondersteuning beschikt tenminste over:

- Een veilig pedagogisch klimaat waarin iedere jongere zich gekend voelt.
- Vroegtijdige signalering van ondersteuningsbehoeften door docenten en mentoren.
- Gedifferentieerd didactisch handelen dat ruimte biedt aan verschillende leerstijlen en tempo's.
- Een functionerend ondersteuningsteam dat snel en laagdrempelig bereikbaar is.
- Heldere communicatie met ouders over de ontwikkeling van hun kind.

De concrete invulling per school — inclusief de checklist — staat op de website. De norm is niet perfectie, maar herkenbare aanwezigheid van deze elementen in de dagelijkse praktijk.

ONDERSTEUNING OP DE SCHOLEN →

2.5 Inclusie: een duurzame regionale samenwerking

Inclusie vraagt ambitie, maar ook eerlijkheid. Niet elke jongere kan op elk moment in dezelfde setting tot ontwikkeling komen. Soms is een andere omgeving passender.

De opgave is om de kennis en expertise die binnen het vso is opgebouwd, structureel te verbinden met het reguliere onderwijs. Door deze expertise te verankeren in multidisciplinaire teams binnen de reguliere scholen, ontstaat er een duurzame regionale samenwerking. Jongeren die dat aankunnen, maken daardoor makkelijker een bewuste stap richting een reguliere setting.

Die beweging naar regulier is een gedeelde ambitie, geen doel op zichzelf. Het vso blijft een volwaardig en duurzaam onderdeel van het dekkend netwerk. Voor sommige jongeren is het vso niet tijdelijk, maar de plek waar zij zich optimaal kunnen ontwikkelen.

2.6 Preventie en vroeg handelen

Preventie is niet altijd direct zichtbaar of meetbaar, maar wel essentieel. Het vraagt om vertrouwen, professionele ruimte en om bestuurlijke keuzes gericht op de lange termijn. We kiezen er bewust voor om preventief handelen, een sterke pedagogische basis en het verhogen van schoolaanwezigheid een centrale plek te geven in onze visie op ondersteuning.

Deze visie vormt het fundament van dit ondersteuningsplan. In het volgende hoofdstuk werken we deze visie uit in pijlers en thema's.

Pijlers en thema's

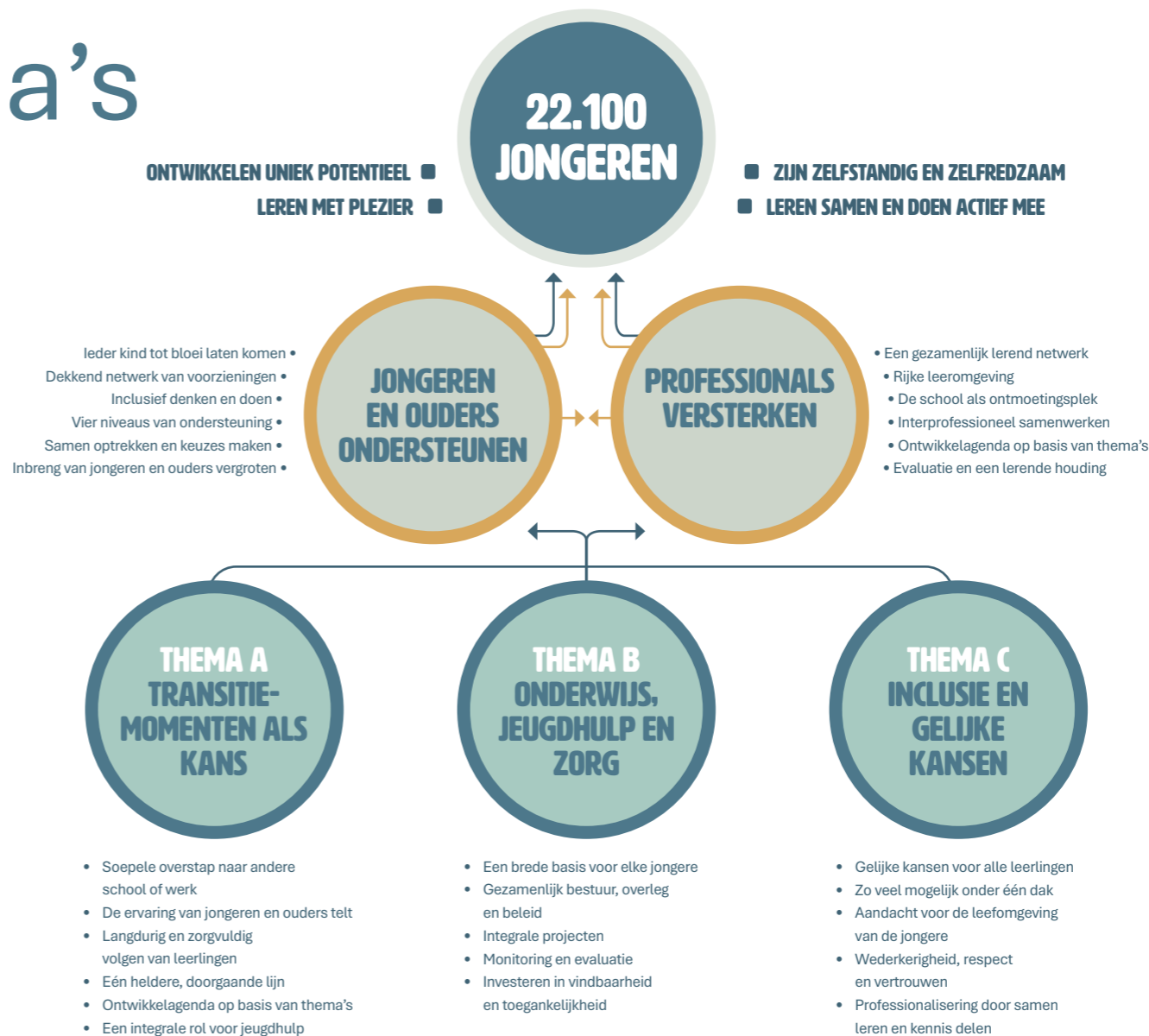
Twee pijlers en drie thema's vormen het fundament van dit ondersteuningsplan. Het bouwt in Noord-Kennemerland voort op de structuur van het vorige ondersteuningsplan. Deze sluiten aan bij de ambities en doelen uit het vorige ondersteuningsplan van de Kop van Noord-Holland. In de gesprekken van het afgelopen jaar is de structuur van pijlers en thema's verdiept en aangescherpt.

3.1 Twee pijlers

Jongeren en ouders ondersteunen

Iedere jongere en iedere ouder is anders. Bij jongeren en ouders geldt nooit one size fits all. Het is daarom ons als professionals om samen met hen te ontdekken welke talenten en mogelijkheden de jongere heeft. Wat wil deze jongere bereiken? Waar loopt diegene tegenaan? En welke ondersteuning past hierbij? Dit is de rode draad in alles wat we doen.

Deze pijler richt zich op jongeren en hun ouders. Het uitgangspunt is dat jongeren zich beter kunnen ontwikkelen wanneer zij zich gezien en gesteund voelen en wanneer ouders betrokken zijn. Samen met jongeren en ouders kijken wat nodig is.

Samenhang tussen pijlers en thema's

Professionals versterken

Inclusieve leeromgevingen vragen om sterke professionals. Docenten en ondersteuningsprofessionals dienen goed uitgerust te zijn om inclusief onderwijs mogelijk te maken. We werken hieraan door een rijk leerlandschap te bieden.

Het versterken van de pedagogische basis, zoveel mogelijk ondersteuning in de klas en samenwerking tussen professionals in en rondom de school staan centraal. Professionals hoeven dit niet alleen te doen. Het samenwerkingsverband en kernpartners spelen een belangrijke rol in het faciliteren, verbinden en ondersteunen. Leren, reflecteren en bijstellen horen vanzelfsprekend daarbij.

Het samenwerkingsverband faciliteert en verbindt. Professionals in reguliere en speciale scholen leren van en mét elkaar, zodat expertise niet binnen één school blijft maar beide regio's ten goede komt.

3.2 Drie thema's

A. Transitiemomenten als kans

Transitiemomenten zijn belangrijke stappen in de ontwikkeling van jongeren. Voor de meeste jongeren bieden ze nieuwe mogelijkheden. Voor wie extra ondersteuning heeft, kan het een risicovolle overgang zijn. Verloopt een overstap problematisch, dan kan dit de ontwikkeling van een jongere immers schaden. Daarom willen wij tijdens transitiemomenten een zo kansrijke mogelijke basis leggen.

Binnen dit thema staat centraal dat dat tijdig in beeld is op wat een jongere nodig heeft en dat betrokkenen met elkaar hierover afstemmen en begeleiden in de overgang. Transitiemomenten zijn geen losstaande gebeurtenissen, maar onderdeel van een doorlopende ontwikkeling.

B. Onderwijs, jeugdhulp en zorg

Onderwijs, gemeenten en jeugdhulp en zorg werken als partners intensief samen om het welbevinden en welzijn van alle jongeren in onze regio's te vergroten. Er zijn stevige bestuurlijke relaties opgebouwd, met een goede samenwerking en afstemming als resultaat. Samen zorgen we ervoor dat iedere jongere het onderwijs en de ondersteuning krijgt die nodig zijn.

Dit thema richt zich op samenwerking tussen onderwijs, gemeenten en partners, met duidelijke afspraken over rollen en verantwoordelijkheden. Het doel is om integraal te kijken naar wat jongeren nodig hebben en om preventief te handelen waar dat kan, zodat intensieve ondersteuningsvragen waar mogelijk worden voorkomen.

C. Inclusie en gelijke kansen

Inclusie en gelijke kansen vormen de inhoudelijke kern van dit ondersteuningsplan. Het gaat om onderwijs dat ruimte biedt aan verschillen en zorgt dat jongeren kunnen meedoen. Alle jongeren moeten dezelfde kansen krijgen tijdens hun schoolloopbaan, ongeacht waar hun wieg heeft gestaan.

Binnen dit thema staat de inclusieve leeromgeving centraal, met aandacht voor thuisnabij onderwijs. Tegelijkertijd is er oog voor realisme: verschillen in draagkracht en context vragen om mogelijkheden per school en om gezamenlijke verantwoordelijkheid op regionaal niveau. Inclusie is daarmee geen uniforme norm, maar een gedeelde opdracht.

Ondersteuning in de praktijk: van individu naar context

Ondersteuning krijgt pas betekenis wanneer zij voelbaar is in de dagelijkse praktijk. In de gesprekken die aan dit plan voorafgingen, is steeds benoemd dat ondersteuning te vaak start bij individuele vraagstukken en eindigt in individuele begeleiding. Dat maakt ondersteuning kwetsbaar en niet duurzaam.

4.1 Een sterke pedagogische basis als fundament

Een inclusieve leeromgeving begint met een sterke pedagogische basis. Jongeren leren beter wanneer zij zich veilig voelen, relaties ervaren met klasgenoten en volwassenen in de school en weten wat er van hen verwacht wordt. Dit vraagt om consistent pedagogisch handelen, duidelijke structuren en ruimte voor professionele afwegingen.

Ondersteuning wordt niet los georganiseerd, maar ingebed in het dagelijks handelen van scholen. Docenten, mentoren en het ondersteuningsteam werken samen aan een leeromgeving waarin signalen vroeg worden opgepakt.

Scholen die investeren in teamgericht werken — waarbij de ondersteuningscoördinator niet als enige het overzicht houdt — zijn beter in staat om problemen te voorkomen. Die werkwijze willen we versterken en verbreden.

4.2 Ondersteuning in klas en team

Ondersteuning richt zich niet alleen op individuele jongeren, maar ook op teams. Wanneer professionals samen leren, reflecteren en handelen, ontstaat meer draagkracht en continuïteit.

Door ondersteuning zoveel mogelijk in de klas te organiseren, kunnen signalen eerder worden opgepakt. Opgedane kennis wordt breder toegepast, zodat het geleerde bijdraagt aan het handelen van het hele team.

4.3 Preventie en schoolaanwezigheid

Preventief handelen is een essentieel onderdeel van ondersteuning in de praktijk. Door vroegtijdig aandacht te hebben voor schoolaanwezigheid, welbevinden en signalen uit de leefwereld van jongeren, kunnen intensieve vormen van ondersteuning vaak worden voorkomen.

Preventie vraagt om samenwerking, vertrouwen en ruimte voor professionals om te handelen. Het is niet altijd direct zichtbaar of meetbaar, maar op langere termijn van grote waarde.

4.4 Samenwerken rondom de jongeren

Jongeren ontwikkelen zich niet alleen op school, maar in diverse leefwerelden. Daarom is samenwerking met ouders en kernpartners onmisbaar.

Scholen, samenwerkingsverband en partners stemmen af over wie wat doet, betrekken elkaar tijdig en houden het belang van de jongeren centraal. Dit geldt ook voor onder andere de verbinding tussen po en vo, en tussen vo en mbo.

4.5 Vso-expertise als bron voor de hele regio

De kennis en werkwijzen die in het vso zijn opgebouwd — op het gebied van gedrag, communicatie, leerproblematiek en kleinschalige organisatievormen — zijn een waardevolle bron voor het gehele regionale onderwijs. We investeren in het duurzaam verankeren van die expertise in multidisciplinaire teams die actief zijn in en om reguliere scholen.

Door vo- en vso-scholen structureel samen te laten werken en professionals

vanuit vso in te zetten binnen reguliere contexten, bouwen we een regionaal leer- en ontwikkelingslandschap op. Dat vergroot de capaciteit van reguliere scholen om een bredere groep jongeren te bedienen — en creëert tegelijk betere condities voor jongeren die een stap richting regulier onderwijs kunnen en willen zetten.

4.6 Ruimte voor maatwerk, oog voor grenzen

Ondersteuning in de praktijk vraagt ook om maatwerk. Niet elke jongere heeft hetzelfde nodig en niet elke school kan alles bieden.

Maatwerk betekent niet dat alles kan of moet. Daarom is het belangrijk om grenzen expliciet te benoemen en keuzes gezamenlijk te maken.

Maatwerk betekent zorgvuldig kijken naar wat passend is: vanuit de mogelijkheden van de jongere, de school en de regio. Waar nodig worden, tijdelijk, andere routes ingezet, altijd met het doel om jongeren zo goed mogelijk te laten ontwikkelen met leeftijdsgenoten.

Samenwerking en verantwoordelijkheden

De voorgaande hoofdstukken beschrijven wát we willen bereiken. Dit hoofdstuk beschrijft hóe we dat doen: door samenwerking met heldere rollen en verantwoordelijkheden.

5.1 Samenwerking tussen scholen

Scholen dragen een gedeelde verantwoordelijkheid voor een dekkend aanbod in de regio. Ze delen expertise, leren van wat werkt en kijken over de grenzen van de eigen school heen wanneer dat nodig is. Niet elke school hoeft alles te kunnen — wel verwachten we dat scholen bijdragen aan het geheel.

Samenwerking krijgt vorm doordat scholen expertise en ervaring delen, gezamenlijk leerroutes ontwikkelen en elkaars sterke kanten benutten. Dit helpt om ondersteuning minder afhankelijk te maken van individuen en zorgt voor meer continuïteit.

5.2 De rol van het samenwerkingsverband

De aangesloten schoolbesturen vormen samen het samenwerkingsverband en dragen gezamenlijk verantwoordelijkheid voor koers en uitvoering. De bureauorganisaties nemen scholen geen verantwoordelijkheid uit handen, maar ondersteunen om die verantwoordelijkheid samen te dragen.

De bureauorganisaties van de samenwerkingsverbanden vervullen een verbindende en ondersteunende rol. Ze faciliteren samenwerking, bewaken de gezamenlijke koers en zorgen voor samenhang in het dekkend aanbod.

In de praktijk betekent dit dat wij scholen ondersteunen bij het versterken van de pedagogische basis en de context, expertise beschikbaar maken en verbinden en afstemming organiseren met professionals van scholen kernpartners. Wij dragen bij aan leren en ontwikkelen op regionaal niveau en houden zicht op het dekkend aanbod in de regio's, wat we bespreken tijdens periodieke overleggen.

5.3 Samenwerking met gemeenten en partners

Goede ondersteuning vraagt om een sterke samenwerking met gemeenten en partners in jeugdhulp en zorg. Deze samenwerking is essentieel om ondersteuning rondom jongeren goed te organiseren en preventief te kunnen handelen.

In de Kop van Noord-Holland werken we samen met de gemeenten Texel, Den Helder, Hollands Kroon en Schagen. In Noord-Kennemerland zijn dit de gemeenten Alkmaar, Dijk en Waard, Bergen en Heiloo. Bovenregionaal werken we in coalities op diverse thema's samen.

In de praktijk betekent dit dat scholen, samenwerkingsverband en kernpartners duidelijke afspraken maken over rollen en verantwoordelijkheden en elkaar

tijdig betrekken wanneer dat nodig is. Het uitgangspunt is hetzelfde: integraal kijken naar wat een jongere nodig heeft en voorkomen dat ondersteuning versnipperd of te laat wordt ingezet.

KERNPARTNERS →

5.4 Wederkerigheid en bestuurlijke verantwoordelijkheid

Samenwerking vraagt om wederkerigheid. Dat betekent dat betrokken partijen niet alleen verwachten, maar ook bijdragen. Bestuurders hebben hierin een belangrijke rol.

Bestuurlijke verantwoordelijkheid betekent ruimte geven om te samenwerken en te leren, maar stellen ook grenzen wanneer draagkracht wordt overschreden. Schoolbestuurders stemmen vervolgens binnen de samenwerkingsverbanden af hoe hiermee om te gaan in de regio's. Het vraagt om investeren in samenwerking en expertise en om expliciet maken wat van wie wordt verwacht.

De startposities van scholen en regio's verschillen — dat erkennen we. Tegelijkertijd zijn de bestuurlijke ambities uit hoofdstuk 6 de eindambitie die we delen.

5.5 Grenzen van de samenwerking

Heldere samenwerking vraagt ook om duidelijkheid over grenzen. Het samenwerkingsverband is een netwerkorganisatie. De betrokkenheid is gericht op het organisatorische en bestuurlijke niveau: het ontwikkelen en borgen van een dekkend aanbod, het organiseren van expertise-uitwisseling en het voeren van het gesprek over kwaliteit en verantwoordelijkheid.

Het samenwerkingsverband:

- neemt de primaire onderwijsverantwoordelijkheid van scholen niet over;
- lost geen individuele vraagstukken op die de verantwoordelijkheid zijn van school en jeugdhulp;
- vervangt gemeenten niet in hun verantwoordelijkheid voor jeugdhulp en jeugdbeleid;
- is geen arbeidsmarktregisseur — toeleiding naar werk of dagbesteding valt buiten onze opdracht.

Deze afbakening is geen beperking, maar een voorwaarde voor effectieve en integrale samenwerking.

5.6 Samenwerking als onderdeel van dagelijks handelen

Wij werken structureel samen met gemeenten, jeugdhulporganisaties, zorgpartners, omliggende samenwerkingsverbanden en andere regionale partners. Deze samenwerking is geen aanvulling op onderwijs, maar onderdeel van onze kernopdracht en gezamenlijke verantwoordelijkheid. De verbinding tussen onderwijs en jeugdhulp is een structureel onderdeel van hoe wij ondersteuning organiseren.

Samenwerking is een vanzelfsprekendheid en daarmee onderdeel van het dagelijks handelen in en om de school. Het gaat om elkaar weten te vinden, informatie delen en samen verantwoordelijkheid nemen wanneer dat nodig is.

Dit vraagt om vertrouwen, om duidelijke afspraken en om de bereidheid om te blijven leren. Samenwerking is een voorwaarde om ondersteuning effectief vorm te geven.

Wat willen we bereiken in 2030 en 2035?

Dit ondersteuningsplan is geen beschrijving van wat we al doen. Het bevat doelstellingen die richting geven aan hoe wij in de periode 2026–2030 verder werken aan inclusief onderwijs. De doelstellingen vormen een gezamenlijk kader om koers te houden, ontwikkeling te volgen en tijdig bij te stellen. Zij zijn nadrukkelijk geen afrekenkader voor individuele scholen, maar ondersteunen het gesprek over kwaliteit, samenwerking en ontwikkeling.

6.1 Onze ambitie in één zin

In 2030 zien we dat meer jongeren onderwijs volgen in een inclusieve leeromgeving, dat ondersteuning eerder en thuis nabij wordt georganiseerd, en dat expertise regionaal wordt gedeeld in plaats van afzonderlijk georganiseerd.

In 2035 is die beweging duurzaam verankerd: inclusie is dan een onderdeel van de reguliere werkwijze van scholen. Dat sluit aan bij de landelijke routekaart inclusief onderwijs 2035.

6.2 Wat is er concreet anders in 2030?

Als we in 2030 terugkijken, willen we kunnen zeggen dat:

- Meer jongeren gebruik kunnen maken van beschikbare expertise.
- Ondersteuning eerder, zoveel mogelijk in de klas, wordt ingezet.
- Scholen beter zicht hebben op elkaars ondersteuningsprofiel.
- Expertise niet alleen beschikbaar is op individuele scholen, maar geborgd is binnen verschillende scholen in de regio's.

- Samenwerking met gemeenten en jeugdhulp minder persoonsafhankelijk en duurzaam geborgd is.
- Jongeren ervaren soepele overgangen, in afstemming met ouders en school.
- Vso-scholen expliciet onderdeel zijn van het reguliere onderwijs.
- Brug tussen po en vo voor een doorgaande ontwikkellijn.

6.3 Doelstellingen 2026-2030

In de bestuurlijke gesprekken is benadrukt dat doelstellingen alleen helpend zijn wanneer duidelijk is hoe zij gelezen moeten worden. Daarom zijn de doelstellingen in dit plan geordend in drie lagen: wat wettelijk moet, wat we gezamenlijk willen bereiken en wat nodig is om die ambities waar te maken. Deze ordening maakt onderscheid tussen verplichting, richting en randvoorwaarde en voorkomt dat doelen onbedoeld als normerend of sanctionerend worden gebruikt.

DOELSTELLINGEN 2026-2030 →

6.4 Wettelijk kader en verantwoordelijkheid

Een deel van de doelstellingen vloeit rechtstreeks voort uit wet- en regelgeving en uit de verantwoordelijkheid van de samenwerkingsverbanden². Deze doelen vormen de ondergrens van wat geborgd moet zijn en staan los van ambities of streefwaarden.

Het gaat hierbij onder andere om:

- Alle jongeren hebben leerrecht.
- Jongeren denken mee over hun eigen ontwikkeling en hun zienswijze wordt vastgelegd in het Onderwijsperspectiefplan (OPP) als deze wordt opgesteld.
- Ouders worden altijd betrokken.
- Transitiemomenten, zoals van po naar vo, van vo naar mbo/hbo, worden zorgvuldig en tijdig georganiseerd.
- Jongeren kunnen zich blijven ontwikkelen richting onderwijs, arbeid of dagbesteding.

Deze doelstellingen vragen niet om aanscherping of prioritering, maar om zorgvuldige uitvoering, borging en toezicht.

NIEUWSBRIEVEN MINISTERIE VAN OCW
²PROGRAMMA VAN EISEN VOOR SCHOOLBESTUREN EN
SAMENWERKINGSVERBANDEN
PASSEND ONDERWIJS VERNIEUWD →

6.5 Gezamenlijke bestuurlijke ambities

Naast het wettelijke kader zijn er doelstellingen die richting geven aan de gezamenlijke bestuurlijke ambitie voor de komende jaren. Dit zijn doelen waar schoolbestuurders zich inhoudelijk aan verbinden, met expliciete ruimte voor verschillen in context en tempo tussen scholen en regio's.

Deze ambities richten zich op:

- Een sterke basisondersteuning die voor de meeste jongeren toereikend is.
- Inclusieve leeromgevingen als uitgangspunt van het onderwijs.
- Onderwijs zoveel mogelijk thuis nabij en samen organiseren.
- Het duurzaam inbedden van expertise vanuit vso, praktijkonderwijs en voorzieningen in reguliere onderwijssettingen.
- Het versterken van de pedagogische basis als fundament voor inclusie.

Ter illustratie hanteren we de volgende richtinggevende streefwaarden:

- Basisondersteuning is voor minimaal 95% van de jongeren op school toereikend. Dit is een ambitieus streefgetal voor de regio: het erkent dat een deel van de jongeren meer ondersteuning nodig heeft die aanvullend op de basisondersteuning wordt georganiseerd.
- 96,5% van de jongeren volgt onderwijs op een reguliere school; het deelnamepercentage vso bedraagt daarmee 3,5%. Dit sluit aan bij de huidige regionale situatie en de landelijke ambitie om de beweging richting inclusief onderwijs te versterken.
- 85% van de jongeren met een toelaatbaarheidsverklaring (TLV) volgt onderwijs binnen de regio. De 15%-marge erkent dat er situaties blijven waarin een setting buiten de regio passender is, bijvoorbeeld voor zeer specifieke onderwijsbehoeften.

Thuisnabij betekent dat jongeren zoveel mogelijk onderwijs volgen op korte afstand van hun woonomgeving. Dat beperkt reistijd, versterkt de verbinding met de lokale gemeenschap en maakt het makkelijker om onderwijs en thuissituatie met elkaar te verbinden.

Deze streefwaarden helpen om de ambitie concreet te maken en het gesprek te ondersteunen. Zij zijn nadrukkelijk bedoeld als richtinggevend en niet als individueel afrekenkader voor scholen. De ontwikkeling van deze cijfers wordt gedurende de planperiode gevolgd, met oog voor verschillen in context, draagkracht en tempo.

6.6 Randvoorwaarden

Om de gezamenlijke ambities te realiseren, zijn randvoorwaarden nodig. Zij vragen om bestuurlijke samenwerking, juist omdat zij zich niet altijd direct laten meten.

Deze randvoorwaarden hebben betrekking op:

Zo wordt ondersteuning onderdeel van het dagelijks handelen, in plaats van afhankelijk van individuen of tijdelijke projecten.

6.7 Doelstellingen als richtinggevend kader

De doelstellingen in dit ondersteuningsplan vormen samen een richtinggevend kader. Zij maken zichtbaar waar we gezamenlijk naartoe willen en helpen om te volgen of we op koers liggen.

Het gesprek over doelstellingen is doorlopend. We kijken regelmatig naar:

- Wat zichtbaar beter gaat.
- Waar spanning ontstaat.
- Waar aanvullende keuzes of bijstelling nodig zijn.

Deze reflectie is in samenhang met het activiteitenplan, de semester-rapportages, de financiële rapportages en het jaarverslag, waarin verdere concretisering en verantwoording plaatsvindt.

Kwaliteit, doelmatigheid en leren

Goede ondersteuning vraagt om voortdurende aandacht voor kwaliteit en monitoring. Onze kwaliteitscyclus is geen administratief instrument, maar een manier om gezamenlijk te leren, bij te sturen en verantwoordelijkheid af te leggen.

KWALITEITSCYCLUS →

7.1 Volgen wat werkt

Om te weten of de ingezette richting bijdraagt aan de ontwikkeling van jongeren, volgen we een aantal samenhangende indicatoren. We kijken onder andere naar: schoolaanwezigheid; de mate waarin basisondersteuning toereikend is; TLV-aanvragen; de inzet van expertise in en om de school; en ervaringen van jongeren en ouders.

7.2 Leren en bijstellen

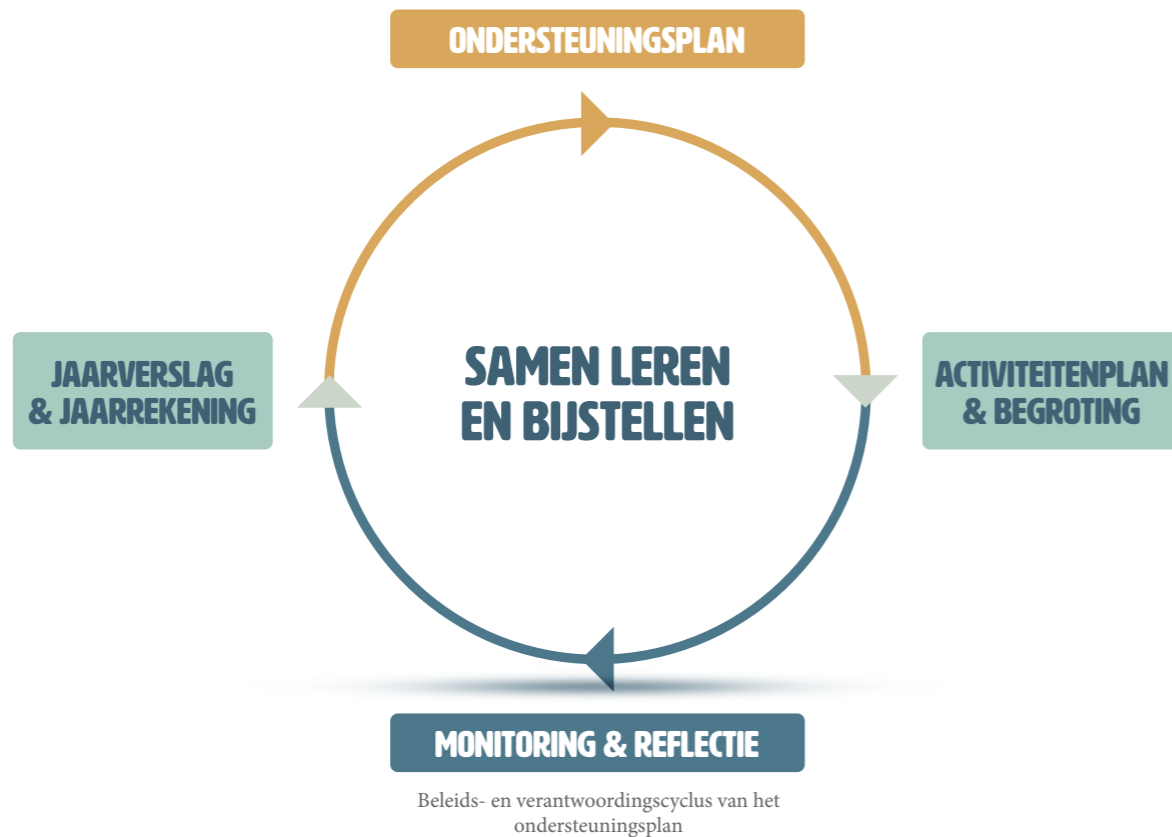
Monitoring is waardevol wanneer zij leidt tot leren. Scholen en samenwerkingsverbanden gebruiken de opbrengsten om met elkaar in gesprek te gaan over wat werkt, van elkaar te leren en tijdig bij te sturen.

7.3 Doelmatige inzet van middelen

Kwaliteitszorg omvat ook doelmatigheid: de zekerheid dat middelen worden ingezet waar zij het meest bijdragen aan de ontwikkeling van jongeren. De scholen verantwoorden zich jaarlijks over de doelmatige besteding van middelen. Preventie is bij uitstek doelmatig: vroegtijdig handelen is effectiever én goedkoper dan escalatie. De koppeling tussen inhoudelijke keuzes en financiële inzet is dan ook expliciet onderdeel van de kwaliteitscyclus.

7.4 Verantwoorden met oog voor context

Niet alles wat waardevol is, laat zich direct meten. We kiezen voor een combinatie van richtinggevende doelstellingen, procesindicatoren en reflectie.

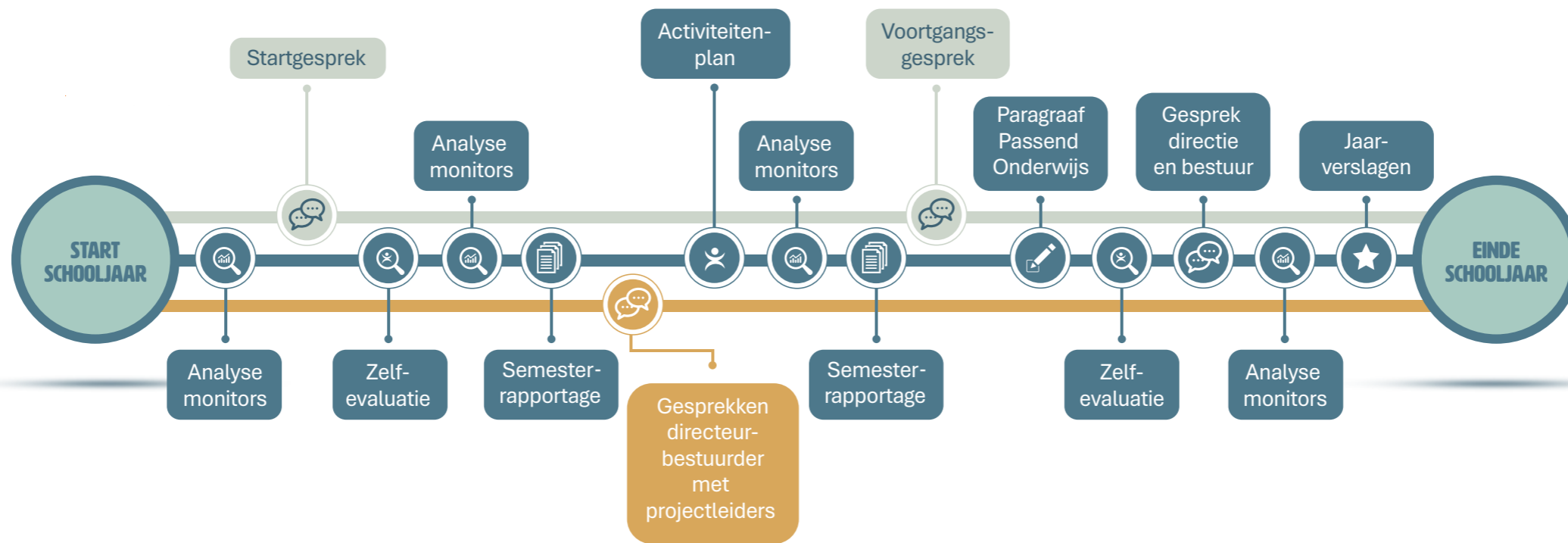
7.5 Samenhang met activiteitenplan en jaarverslag

Het activiteitenplan maakt zichtbaar welke acties en prioriteiten we oppakken. De semesterrapportages bieden inzicht in de voortgang. Het jaarverslag geeft een terugblik op de resultaten, inclusief reflectie op wat goed gaat en beter kan. De financiële rapportages houden zicht op de financiën. Samen vormen deze documenten een doorlopende cyclus van plannen, uitvoeren, volgen en bijstellen.

7.6 De rol van betrokkenen

Kwaliteitszorg is een gedeelde verantwoordelijkheid van de scholen, schoolbestuurders, de bureauorganisaties van de samenwerkingsverbanden en kernpartners. Scholen brengen praktijkervaring in en gebruiken de opbrengsten om hun handelen te versterken. Schoolbestuurders geven scholen ruimte om te leren en te ontwikkelen. Zij spreken elkaar aan op de gezamenlijke ambities. Het samenwerkingsverband faciliteert en verbindt. De Directeur-Bestuurder bewaakt de inhoudelijke koers en legt verantwoording af aan de Raad van Toezicht. De Raad van Toezicht houdt integraal toezicht op het beleid en de algemene gang van zaken.

KWALITEITSCYCLUS

Organisatie, wettelijke taken en borging

Dit hoofdstuk beschrijft hoe het ondersteuningsplan is ingebed in de wettelijke taken en de organisatie van de samenwerkingsverbanden. Het vormt het formele kader waarbinnen de inhoudelijke keuzes uit dit plan worden uitgevoerd en geborgd.

8.1 Wettelijke opdracht passend onderwijs

De samenwerkingsverbanden voortgezet onderwijs hebben op grond van de Wet passend onderwijs de wettelijke opdracht om te zorgen voor een dekkend aanbod van ondersteuning voor alle jongeren in het voortgezet onderwijs binnen de regio. Deze opdracht vormt het formele kader voor dit ondersteuningsplan en voor de keuzes die daarin worden gemaakt.

In dit kader zijn de samenwerkingsverbanden verantwoordelijk voor:

- Het vaststellen van het ondersteuningsplan.
- Het verdelen en toewijzen van ondersteuningsmiddelen en -voorzieningen.
- Het beoordelen van de toelaatbaarheid tot lichte ondersteuning, praktijk-onderwijs en voortgezet speciaal onderwijs.
- Het adviseren over de ondersteuningsbehoefte van leerlingen.
- Het uitvoeren van een jeugd- en oudersteunpunt.

De samenwerkingsverbanden voeren deze taken uit samen met scholen, gemeenten en kernpartners. Daarbij wordt steeds gezocht naar een passende balans tussen wettelijke verantwoordelijkheid en professionele ruimte.

8.2 Ondersteuning op de scholen en procedures

De ondersteuning voor jongeren is georganiseerd in verschillende niveaus, van basisondersteuning binnen de school tot aanvullende en specialistische ondersteuning wanneer dat nodig is. Het uitgangspunt is dat ondersteuning zoveel mogelijk in de klas wordt georganiseerd vanuit de basisondersteuning en (tijdelijk) intensiever wordt ingezet waar dat nodig is.

De ondersteuning op school en procedures zijn per samenwerkingsverband uitgewerkt.

ONDERSTEUNING OP DE SCHOLEN →

PROCEDURES KOP VAN NOORD-HOLLAND →

PROCEDURES NOORD-KENNEMERLAND →

8.3 Ouder- en jeugdsteunpunt

Het onafhankelijke ouder- en jeugdsteunpunt heeft 3 pijlers: informeren, ondersteunen en signaleren:

- Biedt informatie over passend onderwijs en ondersteuningsmogelijkheden.
- Ondersteunt ouders en jongeren bij vragen en zorgen.
- Signaleert knelpunten en trends richting de samenwerkingsverbanden.

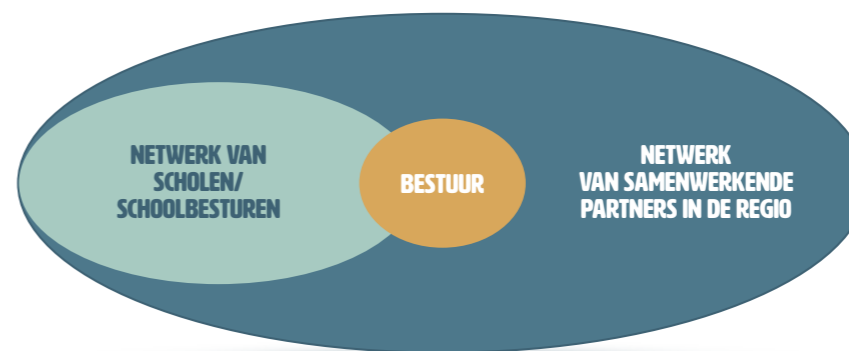
**OUDER- EN JEUGDSTEUNPUNT
KOP VAN NOORD-HOLLAND →**

**OUDER- EN JEUGDSTEUNPUNT
NOORD-KENNEMERLAND →**

8.4 Organisatie van de samenwerkingsverbanden

De samenwerkingsverbanden zijn georganiseerd als netwerkorganisaties met een ondersteunend bureau. De samenwerkingsverbanden voeren dit ondersteuningsplan gezamenlijk uit en delen dezelfde inhoudelijke uitgangspunten en doelstellingen, terwijl de organisatorische inrichting en uitvoering kan verschillen afhankelijk van regionale context en bestaande structuren.

Scholen blijven primair verantwoordelijk voor het bieden van onderwijs en ondersteuning in de dagelijkse praktijk. Het samenwerkingsverband faciliteert, verbindt en ondersteunt scholen bij het waarmaken van passend en inclusief onderwijs.

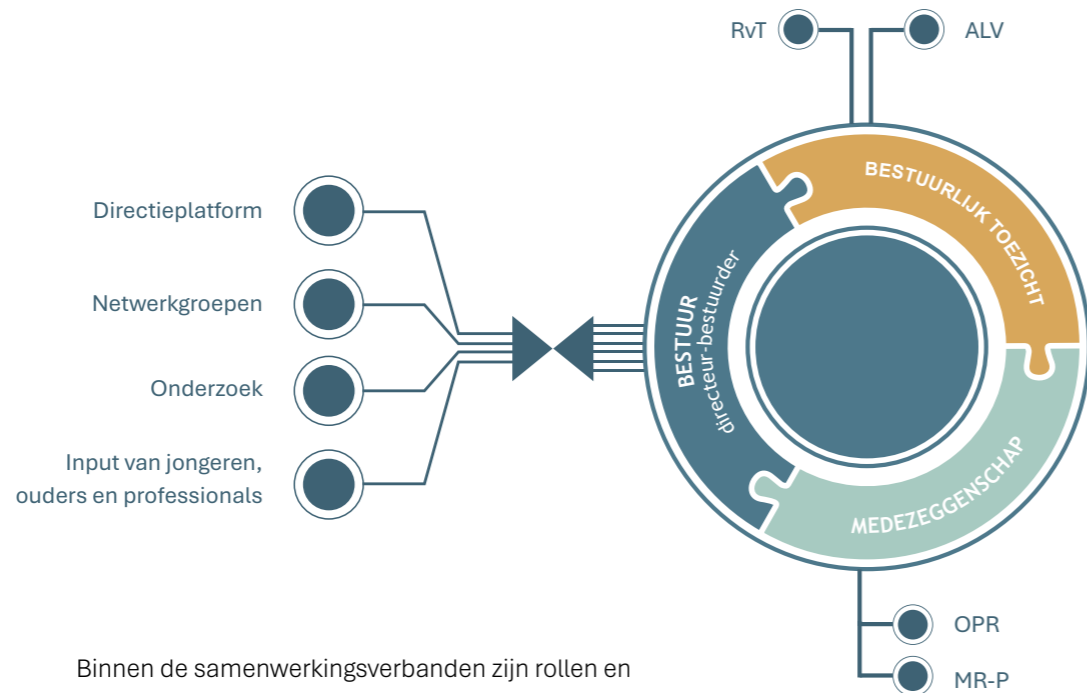
Het samenwerkingsverband is een netwerkorganisatie en bureauorganisatie.

De organisatie is erop gericht om:

- Samenwerking tussen scholen te stimuleren.
- Expertise te verbinden en beschikbaar te maken.
- Samenhang te bewaken tussen onderwijs, jeugdhulp en zorg.
- Zicht te houden op de werking van ondersteuning in de regio.

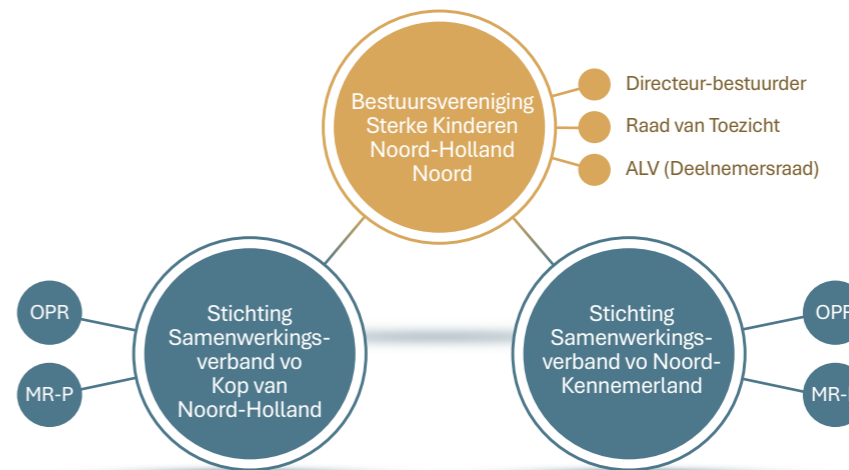
Bestuurlijke besluitvorming vindt plaats binnen de daarvoor ingerichte gremia, waarbij afstemming en transparantie centraal staan.

8.5 Governance, medezeggenschap en toezicht

Binnen de samenwerkingsverbanden zijn rollen en verantwoordelijkheden helder belegd.

De twee samenwerkingsverbanden worden bestuurd door de bestuursvereniging ‘Sterke Kinderen Noord-Holland Noord’ welke wordt vertegenwoordigd door de Directeur-Bestuurder. De aangesloten schoolbesturen zijn verenigd in de Algemene Leden Vergadering (ALV) (Deelnemersraad) van de bestuursvereniging. De ALV (Deelnemersraad) is betrokken bij de vorming van beleid en financiën. De Ondersteuningsplanraad (OPR) vertegenwoordigt ouders, personeel van scholen en heeft instemmingsrecht op het ondersteuningsplan. Zo wordt gezamenlijke verantwoordelijkheid bestuurlijk geborgd.

De Raad van Toezicht (RvT) houdt toezicht op het functioneren van de samenwerkingsverbanden en de doelmatige besteding van middelen. Daarnaast vindt toezicht plaats door de Inspectie van het Onderwijs.

Bestaande netwerken van teamleiders, ondersteuningscoördinatoren en kernpartners spelen een belangrijke rol in de samenwerkingsverbanden. Deze governance-structuur borgt dat besluitvorming zorgvuldig, transparant en controleerbaar plaatsvindt.

8.6 Beleids- en verantwoordingscyclus

De uitvoering van dit ondersteuningsplan wordt gemonitord in de beleids- en verantwoordingscyclus. Deze cyclus is beschreven in hoofdstuk 7.

Financiën

De financiën zijn een integraal onderdeel van de uitvoering van dit plan. Middelen worden ingezet in lijn met de doelstellingen en pijlers. Het volledige financiële beleid en beheer is beschikbaar via de website.

FINANCIEEL BELEID EN BEHEER →

9.1 Uitgangspunten

Het financieel beleid is erop gericht zoveel mogelijk middelen in te zetten voor de doelstellingen en geen bovenmatige reserves aan te houden. De inkomsten bestaan grotendeels uit Rijksbijdragen op basis van het leerlingenaantal. De uitgaven bestaan grotendeels uit overdrachten aan schoolbesturen voor lichte en extra ondersteuning, bekostiging van voorzieningen en arrangementen, en de bureauorganisaties van de samenwerkingsverbanden.

9.2 Verdeelmodel

De ondersteuningsmiddelen worden verdeeld op basis van een verdeelmodel per samenwerkingsverband. De samenwerkingsverbanden beogen de verdeling te harmoniseren, in lijn met de strategische koers.

9.3 Financiële doelstellingen 2026–2030

Voor de komende periode hebben we drie financiële doelstellingen:

- Het ontwikkelen van een nieuw uniform verdeelmodel voor de ondersteuningsmiddelen dat recht doet aan de strategische en actuele ontwikkelingen, evenals de verwachte nieuwe landelijke regelingen.
- Het bestendigen van de financiële reserves op 3,5% van de totale baten.
- Toewerken naar een deelnamepercentage regulier onderwijs van 96,5%, waardoor minder middelen rechtstreeks naar het vso vloeien. De daarmee vrijgespeelde gelden kunnen jaarlijks beleidsmatig worden ingezet om de context op reguliere scholen te versterken, in lijn met de in dit ondersteuningsplan opgenomen doelstellingen.

9.4 Vangnetregeling vso

De samenwerkingsverbanden nemen de landelijke vangnetregeling niet over. Indien de toename van het aantal leerlingen in het vso leidt tot extra kosten waarvoor geen bekostiging staat, stellen de samenwerkingsverbanden — onderbouwd en in overleg — aanvullende middelen beschikbaar.

Vervolg en doorontwikkeling

Dit ondersteuningsplan is geen eindpunt. Het beschrijft een richting voor de periode 2026–2030, met een doorkijk naar 2035.

In 2026 ligt de focus op het doorontwikkelen van ondersteuningsroutes, het verhogen van schoolaanwezigheid en het verder inbedden van expertise in reguliere scholen. Van daaruit bouwen we stapsgewijs voort.

Voor scholen is het van belang te weten wat de samenwerking tussen de twee samenwerkingsverbanden concreet betekent. Een aantal onderdelen wordt geharmoniseerd: onder andere de kwaliteitscyclus, de wijze van monitoring en de inzet van regionale expertise. Regionale verschillen blijven bestaan, passend bij de schaal en context van de Kop van Noord-Holland en Noord-Kennemerland.

De beweging die dit ondersteuningsplan inzet is helder: van individuele ondersteuning naar context versterking, van reactief handelen naar vroegtijdig versterken. Dat moet voor jongeren merkbaar worden in rust, continuïteit en passende ondersteuning in hun dagelijkse schoolomgeving.

Dit ondersteuningsplan nodigt uit om samen verder te werken. Niet door alles dicht te regelen, maar door lef te tonen, richting te geven, elkaar vast te houden en ruimte te laten voor leren en groei.

AFKORTINGEN

A

ALV Algemene Leden Vergadering

H

Hbo Hoger beroepsonderwijs

M

Mbo Middelbaar beroepsonderwijs

MR-P Medezeggenschapsraad Personeel

O

OCW Ministerie van Onderwijs, Cultuur en Wetenschap

OPP Ontwikkelingsperspectiefplan

OPR Ondersteuningsplanraad

P

Po Primair onderwijs

R

RvT Raad van Toezicht

T

TLV Toelaatbaarheidsverklaring

V

Vmbo Voorbereidend middelbaar beroepsonderwijs

VN Verenigde Naties

Vo Voortgezet onderwijs

Vso Voortgezet speciaal onderwijs

SAMEN

STERKER

